

4.2.2014

B7-0144/2014

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, noslēdzot debates par Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/
Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos
paziņojumu,

saskaņā ar Reglamenta 110. panta 2. punktu

par stāvokli Sīrijā
(2014/2531(RSP))

*Isabelle Durant, Tarja Cronberg, Nikos Chrysogelos, Raiül Romeva i Rueda,
Margrete Auken, Jean Lambert, Judith Sargentini, Ulrike Lunacek, Malika
Benarab-Attou, Jean-Paul Besset, Hélène Flautre*
Verts/ALE grupas vārdā

**Eiropas Parlamenta rezolūcija par stāvokli Sīrijā
(2014/2531(RSP))**

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Sīriju,
 - ņemot vērā ES Ārlietu padomes secinājumus par Sīriju, tostarp 2014. gada 20. janvāra secinājumus,
 - ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/ Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos *Catherine Ashton* paziņojumus par situāciju Sīrijā,
 - ņemot vērā ANO Drošības padomes rezolūcijas par Sīriju, tostarp 2013. gada 27. septembra rezolūciju par Sīrijas ķīmisko ieroču arsenāla likvidēšanu (S/RES/2118(2013)),
 - ņemot vērā Sīrijas jautājuma rīcības grupas 2012. gada 30. jūnija noslēguma komunikē („Ženēvas komunikē”),
 - ņemot vērā ANO Cilvēktiesību padomes rezolūcijas par Sīriju, tostarp 2013. gada 24. septembra rezolūciju par cilvēktiesību un humanitārās situācijas pasliktināšanos Sīrijas Arābu Republikā (A/HRC/24/L.38),
 - ņemot vērā ANO neatkarīgās starptautiskās izmeklēšanas komisijas Sīrijas jautājumā 2013. gada 11. septembra ziņojumu,
 - ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju un starptautiskos cilvēktiesību un humanitāro tiesību aktus, kuriem Sīrija ir pievienojusies,
 - ņemot vērā 1949. gada Ženēvas Konvenciju un tās papildu protokolus, 1925. gada Ženēvas protokolu un 1993. gada Konvenciju par ķīmiskajiem ieročiem,
 - ņemot vērā Starptautiskās Krimināltiesas Romas statūtus,
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā Sīrijas konflikta laikā, kas ilgst jau trīs gadus, turpinās cilvēktiesību, humanitārās un drošības situācijas strauja pasliktināšanās; tā kā Sīrijas valdības kaujas vienības turpina ar rupju spēku vērsties pret civiliedzīvotājiem; tā kā — lai arī mazākā apjomā — tiek ziņots arī par opozīcijas īstenotajiem cilvēktiesību un humanitāro tiesību pārkāpumiem; tā kā reliģiskais ekstrēmisms un ticības ienaids arvien palielinās, un ievērojami pieaudzis radikālo islāmistu grupu, tostarp ES valstspiederīgo, skaits; tā kā militārā konfrontācija ir nonākusi strupceļā, jo neviena no karojošajām pusēm negrasās sabrukt vai kapitulēt;
- B. tā kā kopš konflikta sākuma dzīvību zaudējuši apmēram 130 000 cilvēku, no kuriem

lielākā daļa nav kaujinieki; tā kā patlaban notiekošā vardarbības saskaņā ar ANO datiem skārusi apmēram 9 miljonus cilvēku, un viņiem nepieciešama humanitārā palīdzība, no kuriem 6,5 miljoni pārvietoti valsts iekšienē, bet 2,3 miljoni devušies bēgļu gaitās uz ārvalstīm;

- C. tā kā Sīrijas varas iestādes turpina ieviest stingrus ierobežojumus attiecībā uz humānās palīdzības sniegšanu; tā kā Sīrijas režīms turpina apzināti liegt veselām kopienām piekļuvi pārtikai, ūdenim, elektroenerģijai un medicīniskajai aprūpei;
- D. tā kā daudzi pilsoniskās sabiedrības aktīvisti, cilvēktiesību aizstāvji, intelektuāļi, žurnālisti un medicīnas speciālisti tiek pakļauti Sīrijas režīma un arvien vairāk arī nemiernieku grupu rīkotajai vajāšanai, arestiem, spīdzināšanai un pazušanai to rokās; tā kā 2011. gada Saharova balvas laureāte *Razan Zeitouneh*, viņas vīrs un citi cilvēktiesību aizstāvji 2013. gada decembrī Damaskā ir nolaupti un viņu liktenis joprojām ir nezināms;
- E. tā kā pastāvīgajai vardarbībai ir bijusi destabilizējoša ietekme uz kaimiņvalstīm, galvenokārt bēgļu masveidīgās plūsmas dēļ; tā kā šajās valstīs ir samilzušas savas pašu problēmas, īpaši neaizsargātas ir Libāna un Jordānija;
- F. tā kā 560 000 Sīrijā esošo palestīniešu bēgļu ir īpaši neaizsargāta grupa, kuru skar šis konflikts; tā kā 20 000 palestīniešu aplenktajā Jarmoukas bēgļu nometnē Damaskas piepilsētā ir pakļauti masveida ciešanām, un ir ziņas, ka 57 cilvēki tur miruši bada nāvē;
- G. tā kā ES finansējums humanitārajai palīdzībai Sīrijā un tās kaimiņvalstīs sasniedzis EUR 1,1 miljardu; tā kā joprojām netiek ievēroti ANO aicinājumi izbeigt krīzi Sīrijā; tā kā 0,6 % no Sīrijas bēgļu skaita ir pārcēlušies uz Eiropas Savienību;
- H. tā kā, pamatojoties uz 2012. gada Ženēvas komunikē un intensīviem vēlākajiem starptautiskās sabiedrības pūliņiem, 2014. gada 22. janvārī sākās Ženēvas II konference par Sīriju; tā kā daļa Sīrijas opozīcijas ir pārstāvēta Revolucionāro un opozīcijas spēku nacionālajā koalīcijā, kurā netiek pārstāvētas vairākas nemiernieku grupas, piemēram, *ISIL* un *Jabhat al-Nusra*; tā kā nav pārstāvēta Demokrātiskās vienības partija (*PYD*), kas kontrolē t. s. Rietumkurdistānu; tā kā Irānai atsauca ielūgumu uz konferenci;
- I. tā kā Ženēvas II sarunu pirmais raunds, ko vadīja ANO un Arābu valstu līgas kopīgais pārstāvis *Lakhdar Brahimi*, norisinājās saspringtā gaisotnē, galvenokārt pievēršoties politiskās pārejas jautājumam un prezidenta *Bashar al-Assad* lomai šajā procesā; tā kā panākta zināma apjoma vienošanās par vietēja rakstura pamieru, kas dod piekļuves iespējas humanitārās palīdzības darbiniekiem, tomēr nav panākts būtisks progress attiecībā uz aplenkto Homsas pilsētu; tā kā ir paziņots par jaunu sarunu raundu 2014. gada 10. februārī;
- J. tā kā Ženēvas komunikē izteikts aicinājums izveidot pārejas laika valdību, kurā „varētu iekļaut patlaban esošās [Sīrijas] valdības locekļus un opozīciju, kā arī citas grupas, un tā jāveido, pamatojoties uz savstarpēju piekrišanu”;
- K. tā kā valdības spēki turpina veikt militāru ofensīvu kopš Ženēvas sarunu sākuma, tostarp masveida nekontrolētus uzlidojumus, kuros Alepo pilsētā gājuši bojā daudzi

civiliedzīvotāji;

- L. tā kā Sīrijas valdība ir piekritusi tās ķīmisko ieroču arsenāla aizvākšanai un iznīcināšanai Ķīmisko ieroču aizliegšanas organizācijas (*OPCW*) aizgādībā līdz 2014. gada 30. jūnijam; tā kā līdz šim no valsts iznīcināšanai izvests 4,1 % no to kopējā krājuma; tā kā saskaņā ar ANO Drošības padomes 2013. gada 27. septembra Rezolūciju Nr. 2118 nepaklausības gadījumā saskaņā ar ANO Hartas VII nodaļu var tikt veikti neatliekami pasākumi,
1. ir dziļi sašutis par Sīrijas konflikta izraisītajām šausmīgajām ciešanām un tajā zaudētajām cilvēku dzīvībām; atkārtoti nosoda Sīrijas režīma sarīkoto nepārtraukto, noziedzīgo savas paša tautas slaktiņu, kas izraisījis pēdējo desmitgažu laikā pašu postošāko humanitāro krīzi un nopietni destabilizējis visu reģionu;
 2. nosoda Sīrijas valdības militārās ofensīvas turpināšanu pret civiliedzīvotājiem un aicina ES un Ženēvas II sarunu partnerus līdztekus Ženēvas procesam nekavējoties vienoties par pamieru, lai dotu iespēju sarunām;
 3. nosoda Sīrijas režīma un ar to saistīto grupējumu rupjos, sistemātiskos un plašos cilvēktiesību un starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumus, tostarp ārpustiesas nāvessodus, patvaļīgo aizturēšanu un cilvēku pazušanu bez vēsts, spīdzināšanu, seksuālu vardarbību un dzīvojamo ēku plaša mēroga nojaukšanu;
 4. nosoda visu veidu humanitāro un cilvēktiesību pārkāpumus, ko veic nemiernieku bruņotie spēki; pauž satraukumu par reliģiskā ekstrēmisma pieaugumu, ko veicina notiekošais konflikts un ārēja iejaukšanās; brīdina par šīs parādības izplatīšanās ārkārtīgo bīstamību reģionam un ārpus tā, tostarp ES;
 5. atzinīgi vērtē Ženēvas II konferences Sīrijas jautājumā sākšanos 22. janvārī un cildina ANO īpašo sūtni *Lakhdar Brahimi* par šā pirmā tiešā kontakta izveidošanu starp karojošajām pusēm; aicina Sīrijas puses un jo īpaši tās valdību uzņemties vēsturisko atbildību par konflikta izbeigšanu un pieņemt smagus kompromisus, kas nepieciešami pilnībā pilnvarotas pārejas valdības izveidošanai;
 6. ir bez ilūzijām par risināmo problēmu mērogu, tomēr uzskata, ka nav alternatīvu šā konflikta politiskam un demokrātiskam atrisinājumam, kurā Sīrijai būtu jāparedz kultūras, etniska un reliģiska daudzveidība; pauž cerību, ka Ženēvas sarunas dos impulsu procesam, kuram Sīrijas tauta būtu jāved pretī mierīgai, demokrātiskai un iekļaujošai nākotnei;
 7. atbalsta pieeju, kas vērsta uz uzticības veidošanas pasākumiem, kas varētu būtiski atvieglot iedzīvotāju nožēlojamo stāvokli apstākļos, kad būtiskākajiem politiskajiem jautājumiem nav risinājuma; aicina sarunu puses steidzami panākt vienošanos par pamieru, iespējām sniegt humāno palīdzību un politiskās atbrīvošanu; šajā sakarā uzsver Krievijas un Irānas atbildību par spiediena izdarīšanu uz Sīrijas režīmu, lai panāktu vienošanos par šiem jautājumiem;
 8. aicina visus mērenos Sīrijas opozīcijas spēkus valstī un ārpus tās pārvarēt iekšējo šķelšanos un konstruktīvi iesaistīties sarunās;

9. aicina visus starptautiskos dalībniekus šajā kritiskajā laikā sniegt patiesu atbalstu Ženēvas procesam; pauž nožēlu par ielūguma atsaukšanu Irānai uz Ženēvas sarunām; mudina reģionālos sponsorus, jo īpaši Saūda Arābiju un Irānu, atteikties no nogaidošās nostājas un aktīvi iesaistīties deeskalācijas procesā; uzstāj, ka nekavējoties jāizbeidz ieroču piegādes, loģistikas un finansiālais atbalsts Sīrijas režīmam un nemiernieku grupējumiem, kuri pārkāpj cilvēktiesības un starptautiskās humanitārās tiesības;
10. aicina ES un tās dalībvalstis paplašināt atbalstu Sīrijas opozīcijas demokrātiskajiem spēkiem un veicināt dialogu un vienotu pieeju Ženēvas sarunu atbalstam sarunās ar citiem starptautiskajiem partneriem, jo īpaši ar Krieviju, Irānu un Arābu valstu līgu;
11. aicina novērtēt starptautiskās sabiedrības, jo īpaši Eiropas Savienības, reakcijas noturību uz notikumiem Sīrijā pēc tautas sacelšanās, lai gūtu nākotnei vajadzīgās mācības;
12. pārliecināts, ka Sīrijā ilgstošs miers nevar būt iespējams, nesaucot pie atbildības vainīgos par pastrādātajiem nopietnajiem noziegumiem konflikta laikā; aicina sarunu puses nodrošināt, ka galīgā nolīguma neatņemama sastāvdaļa ir cīņa pret nesodāmību; uzsver jo īpaši pārejas posma tiesiskuma mehānismu izveidošanas un drošības aparāta reformas, kā arī jebkāda veida amnestijas izslēgšanas svarīgo nozīmi;
13. atgādina aicinājumu situāciju Sīrijā nodot izskatīšanai Starptautiskajai Krimināltiesai; pauž nožēlu par ES atbalsta trūkumu attiecībā uz šo iniciatīvu un šajā sakarībā aicina Padomi un Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos veikt redzamu darbību šajā virzienā;
14. pauž stingru atbalstu starptautiskās izmeklēšanas komisijas Sīrijas jautājumā veicamajam darbam; aicina visus iesaistītos dalībniekus uzmanīgi sekot cilvēktiesību pārkāpumu gadījumiem un apkopot jebkura veida liecības, kas par šiem darījumiem ļautu saukt pie pilnas atbildības un tiesāt Sīrijā pēc Asada režīma krišanas;
15. uzsver nepieciešamību atbrīvot visus politieslodzītos un pilsoniskās sabiedrības aktīvistus, humānās palīdzības sniedzējus un žurnālistus, kas atrodas ieslodzījumā, un neatkarīgiem novērotājiem dot piekļuvi visām ieslodzījuma vietām; pauž dziļas bažas par Saharova balvas 2011. gada laureātes *Razan Zeithouneh* likteni, un aicina ES starpinstitūciju rīcības grupu nodrošināt viņas atbrīvošanas pūliņu koordināciju;
16. aicina pievērst īpašu uzmanību konfliktā cietušās palestīniešu populācijas nožēlojamajam stāvoklim; aicina donorus sniegt plašu atbalstu ANO Palīdzības un darba aģentūras Palestīnas bēgļiem pastāvīgajiem pūliņiem; nosoda ārkārtīgi smagos apstākļus palestīniešu bēgļu nometnē Jarmoukā, un Sīrijas iestādēm pieprasa nekavējoties rīkoties, lai dotu humanitārās piekļuves un palīdzības iespējas bada cietējiem;
17. atkārtoti pauž atbalstu Sīrijas ķīmisko ieroču arsenāla mierīgai iznīcināšanai Ķīmisko ieroču aizlieguma organizācijas (*OPCW*) uzraudzībā; aicina īpašu uzmanību pievērst iznīcināšanas procesa videsdrošībai un tā atkritumu apsaimniekošanai; uzsver pārredzamības, informācijas un to nacionālo un reģionālo iestāžu iesaistīšanās nepieciešamību, kas atrodas reģionos, kuri var ciest tā metodes avārijas vai neefektivitātes gadījumā; uzstāj, ka Sīrijas iestādēm jāievēro termiņi, par kuriem

panākta vienošanās, un aicina Sīrijas opozīciju šim procesam sniegt konstruktīvu atbalstu; atgādina svarīgo nozīmi konferences sarīkošanai Helsinkos par zonas izveidošanu Tuvajos Austrumos, kas brīva no masu iznīcināšanas ieročiem, kura tiek atkārtoti atlikta uz vēlāku laiku;

18. joprojām pauž dziļas bažas par sekām, kādas ir Sīrijas bēgļu ilgstošai un arvien pieaugošai klātbūtnē kaimiņvalstīs, jo īpaši Jordānijā, Libānā un Turcijā; aicina Komisiju un dalībvalstis turpināt sniegt apjomīgu humanitāro palīdzību Sīrijas konfliktā cietušajiem iedzīvotājiem, jo īpaši kaimiņvalstīs; pauž nožēlu par ļoti ierobežoto skaitu bēgļu, kas pārcēlušies uz ES, un aicina dalībvalstis izrādīt lielāku atbildību, jo īpaši pastiprinot savu aizsardzības mehānismu izmantošanu;
19. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO Ģenerālsekretāram, ANO un Arābu Līgas kopīgajam īpašajam pārstāvim Sīrijā un Sīrijas valdībai un Parlamentam.